

Kassa, februárius 5.

1865.

FELVIRÁDÉK.

Harmadik évfolyam

II. szám.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer:
CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.
Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Feladvás szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
Bánóczy Ferencz.
Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Rudaaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.
Bélyeg díj: minden beigtatás után külön 30 kr.
Nyiltór soronkint 12 kr. o. é.

Eszmetöredékek a magyar színészet állandósítása, s lehető felvirágzása érdekében.

(Folytatás).

A vidéki színészet jelenleg oly abnormis és zilált állapotban létezik, hogy az mostani helyzetében nemcsak hogy magasztos czéljának távolról sem képes megfelelni, hanem hanyatlásának már is legalsó fokán áll, és vajjon mik az okai ezen hanyatlásának? ennek okait a hosszas tapasztalás — és ezen ügynek figyelemmel való kísérése után következőkben véljük rejleni.

A vidéki színészet igazgatóságát az illető igazgatók leginkább nyereszkedési vágyból veszik által, és mivel vállalatuk létesítése pénz igényel, a kezeléshez többnyire oly adósságokkal terhelve fognak hozzá, hogy alig tarthatják fel személyöket és családjukat, nemhogy tagjaikat pontosan és tehetségeikhez aránylag fizetni képesek lennének; ebből következik, hogy az igazgatók és a tagok adósaiknak sulya alatt folytonos heperlésekkel és végrehajtásokkal fenyegettetvén; majdnem kizárólag élelmi gondokkal kénytelenek bajlódni; a művészetre pedig, s szerepeik és azok jellemének tanulmányozására, a szükséges öltözetek beszerzésére, — szóval: kellő kiképzésükre alig marad idejük, kedvük pedig épen nem; mind ezen bajokból ered az is, hogy újabb darabok beszerzésére pénzek az igazgatóknak nem lévén: többnyire csak alavult, ódonszerű s rosszul betanult és gyakran a neveltség s minden kritikán alóli helytelenül előadott darabokat kénytelen a közönség látni.

Lehetséges-e, hogy ily viszonyok között kedve legyen bárkinek is, ki tehetséget érez magában, a színi pályára lépni — hacsak valakit a végső szükség arra nem kényszerít; lehetséges-e hogy valaki kedvvel és buzgósággal teljesítse kötelességét, ha annak egy jobb jövőhöz semmi kilátása sincs, — legfeljebb pangani, folytonosan küzdelmek közt élni és elagódot korában a koldusbothoz nyulni.

Ily viszonyok között nem csuda, ha az anyagi szükség minden szellemi ihletséget csirájában elfojt, és az illetők mint a vásárookra dolgozó mesteremberek csakis vásári művel kecsegtetik a közönséget; csoda-e, ha ily viszonyok között és minden hazafuság mellett is napról napra inkább csökken a közönség részvéte?

Hogy ha pedig fehér holló gyanánt akad is olyan igazgató, ki ily mérvben a téli idény alatt elmerülve nem volna, — még akkor sem fizeti a tagokat pontosan; mert téli keresményének egy részét a nyári utazásokra kell fordítania, egy részét pedig a többnyire aszályos nyári idény elnyelvén; kénytelen a téli idényre szerződni kellő tagok előlegeire s utazásokra ismét adósságot tenni és üres zsebbel és gyakrabban mint nem, új adósságokkal terhelve a téli állomásra visszavándorolni, — ebben a circulus viciosusban kénytelen az igazgatóság társulatával évről évre forogni; vajjon tehát ily állásu igazgatók és ilyképen ellátott társulati tagok megfelelhetnek-e a művelt közönség igényeinek? — bizonyára nem; ez tehát így nem maradhat, mert az ily színészetek nem nemzeti intézetek, hanem a művészetnek valóságos compromissiói.

Ezen bajokon tehát gyökeresen kell segíteni; ezt pedig ismét csak anyagi erők segítségével eszközölhetjük.

A törvényhozásnak meg kellene határozni, hogy az országban hol és hány fiókszínházak létezhetnének; tegyük például, hogy ily színházakat Magyarország tíz városában kellene megalkotni, a törvényhozásnak tehát minden ilyen színház számára legalább 3000 ftot kellene felszámolni — (subventio) — fejében évenként megrendelni, — ez tehát ténne 30,000 ftot, a pesti színház subventiója pedig ténne 70,000 ftot és így az évi subventio az egész országban ténne 100,000 ftot; azt hisszük, hogy ez nem oly tetemes összeg volna, kivált Magyarországon, hol a színészet egyszersmind nemzeti nyelvünk terjesztésének egyik emelvénye; főleg ha ehhez még meggondoljuk, hogy más művelt országokban csak egy fővárosi színház magában 100,000 frtnál jóval több subventióban részesítettik.

(Vége köv.)

Körültekintés irodalmunkban.

Ha az igazság nyilat kiakarod löni, mártsd előbb mézbe hegyét.
Arab közmondás.

I.

Ki hazai irodalmunknak jelenlegi állását mélyebben szemügyre veszi, lehetetlen el nem komolyodnia azon gondolat fölött, hogy hanyatlunk, törpülünk. És ez nincs különben. Találkozunk ugyan elegendő, kik az irodalmi művek tömegtelen szaporasága fölött ujjongnak, és dicsőkedve mondják, hogy ez jó jel. Bár úgy lenne; — de a komoly lélek más szemmel tekint a jelenségekre, s éppen nem követ el hibát, ha azokban nagy mennyiségét fedezi fel a káros üszögnek, gaznak. Ez pedig korán sem olyan, hogy kitéphető volna; gyökere mélyen elágazott, s ha itt kiirtottad is, amott már ismét felüti fejét. Irodalmunk e káros terményektől csak úgy szaglik, mint mikor az ember egy virágos kertnek keresztelt, de bükköt és más hason fajtájú nem épen illos növényeket termő térség közepére vezetetik, hol csak is hosszas furkészás után akadhatunk néhány nemes virágra.

Nem csoda! az apostoloskodás eszméje félre van érteve; boldog, boldogtalan erről ábrándozik, s azt hiszi, hogy neki a haza oltárára elmulasztatlanul kell áldozatod vinnie; — mi módon, azt nem veszi tekintetbe, pedig még maga „a czél nem szentesíti az eszközöket.“ — A haza nem töje nem kívánja, hogy oltárára olyasmit rakjunk, mely egy részről díszére nem válik, más részről pedig kárával történik.

Gondoljunk komolyan. Ne legyen kezünkben az irodalom bábjáték, hogy azzal csak kényünk — kedvünk szerint bánjunk; mert a nemzet sorsa irodalmával oly szoros viszonyban van, hogy ha ez hanyatlk, annak is roskadnia kell.

Sokkal mélyebben vagyunk már a törpülés mo-csájaiban, semhogy onnan egy könnyedén kivergődhethénk. Nagy, igen nagy erőmegfeszítést venne igénybe, ha irodalmunknak száz és ezerféleképen megromlott méltóságát régi fényére emelni, a konkoly közül a tiszta buzát kiszemelni, az érett táp-adó gyümölestől az éretlen, veszélyes termékeket elválasztani akarnók.

Nemzeti művelődésünk zászlóvivői lesznek felelősök, hogy Guttenberg találmányát oly egyéneknek engedték bitorolni, kiket sem hivatás, sem tapasztalat, sem tanulmány nem hatalmaztak fel arra, hogy nemzetképzőül toladokjanak fel.

Minden másnak inkább, csak józan észszel bírónak nem mondanók az olyan embert, ki felvilágosodott korunk jellemével ellenkezőleg azt merné állítani, hogy Guttenberg jobban teendett vala ha első betűjét is megsemmisíti. — Igaz, hogy 1436 óta minden nemzet, mely a hátramaradást nem tartja valami hasznos vívmánynak,

roppant haladást tön műveltsége tökélyesbitésén; de hogy e káros következmények száma sem csekély — tagadhatlan.

Még a legszentebbel is történnék visszaélések; — kivétel volna-e hát a sajtó? sőt egyedüli eszköz ez, mely ha gondosan nem kezeltek, a társadalomnak minden ágára veszélyessé válik. — Nem czéлом itt a sajtó káros voltát feszegetni, mert még utoljára azt hitetném el az olvasóval, hogy ellenére vagyok a műveltség előmozdításának. Isten ments! A mit eddig mondtam, arra nem más ösztönzött, mint azon tudat, hogy minden veszélyes kihatása a sajtónak nemzetem jólétének nagy hátralökést ad.

A könyvnyomdászat művészetének egyik semmi hasznót nem hajtó következménye az, mely nem a nemzet apostolaiul feltaladók éretlen szüleményét az ország minden rétegébe eljuttatja.

Nemzetünk irodalmát, mint azon eret, mely a társadalom életésének tényezőjeül szolgál, figyelemmel kísérni egyik főkötelességünk; minden örvendetes mozzanatában ösztintén osztozott szívünk; annál inkább fájdalommal néztük és nézzük czélltévesszített jelenségeit. Történtek ugyan olykor olykor az irodalom hívatottjai által a visszaélések legalább kevésbé tételére czélzó üdvös, erélyes felszólalások, de szavaik vagy elhangzotak, mint a pusztában kiáltói, vagy ha meghallottakká lőnek, csak azért is visszahatást vagy neveltséget szüleményeztek az ilyen nemzet boldogítók részéről.

Az utókornak lesz kötelessége az irodalomhanyatlás törnénetét írásba foglalni; nekünk jelen alkalommal nem más a czélunk, mint vizsgálat alá vetni e szellemi hanyatlást és keresni az okokat, mik előidézői voltak.

Nem szükség messze mennünk; elég ha megállapodunk e két szónál: feltünnivágy és tanulás hiány.

(Folytatása következik).

Az Árpád-házi özvegy szent Erzsébetről czimzett kassai székesegyház legközelebb történt kijavításának ösmertetése.

(Folytatás).

Talán egy kor sem ismerte, s vallotta be oly önzetlenség az egyes emberi erő parányiságát, mint korunk; s ha csekély véleményem nem csal, az ugynevezett „társulatok, egyletek“ az emberi korlátoltság ezen összhangzó elismerésének kifolyásai. Napjainkban a vallás, tudomány, művészet, ipar, kereskedelem különféle ágainak egyes képviselői, hogy az isteni gondviseléstől számukra kijelölt kört, a kor, haza s emberiség kívánalmaihoz méltólag tölthessék be, egyletekbe lépnek, jól tudja azt: hogy az egy czélra összített egyes erőknél jó akaratu tövekése sikertelen alig, vagy épen nem lehet.

Ez történt a kassai székesegyház kijavításánál is.

Mintegy nyolcz évvel ezelőtt, tehát 1857-ben Fábry Ignác püspök ő nagyméltóságának minden jó s nemesért langoló lelkében egy magasztos eszme fogamzott meg, t. i. hogy az idő vasfoga által megromgált kassai göth izlésű székesegyházat eredeti állapotába visszaállítandja.

E nagy horderejű eszméjének a nemes városi tanácsesal, mint kegyurral, s több egyszerű egénekkel közléséből egy társulat nőtte ki magát „Szent Erzsébet czim alatt, mely czéljával s működése köréül a sz. k. Kassa városában levő Árpád-házi sz. Erzsébet-ről nevezett székesegyházat eredeti göth alakjába visszahelyezni, hiányait kiegészíteni tüzé ki.

Miután az elnök (ki mindig a megyés püspök, üresedés esetében pedig a káptalmi helyettes) alelnök, jegyző, pénztárnok és 24 igazgató tagból rendszeresített társulat 26 pontból álló alapszabálya felsőbb helyen megerősítést nyert volna, a következő 1858-ik évben, fáradhatalan munkásságu, s kifogyhatlan áldozatkészségű elnöke nagyméltóságú Fábry Ignác püspök ur vezérlete mellett, kituzott nagyszerű feladatához fogott.

Legelőször is a nagyméltóságú elnök ur, hogy a megkezdendő javítás az eredeti göth izléssel mindenben összevágó legyen, a régi építkezési okmányokat kutatta fel, majd az ő építészeti emlékek fentartására B e c s b e n

levő cs. kir. bizottmányával, majd dr. Henszelmán Imre jeles régiség-buvárunkkal tette magát közlekedésbe, sőt öt nagyobb biztonság tekintetéből a helyszínére is meghívta, ki szülővárosa, s a régészet iránti kegyelénél fogva megjelent, utasításokat és tervekét hagyva hátra a társulatnak, mely azokat ott, hol pénzereje engedte, életbe léptetni nem is késett. A javítás körüli eme gondos s buzgó eljárás szolgáljon egyszersmint czáfolatúl azon többször hallott állításnak is, mintha a kassai székesegyház a legközelebbi kiújítások alkalmával eredetiségéből kivétel nélkül volna.

Ugy hiszem, e lapok tisztelt olvasóinak nem lesz érdektelen tudniok, mit tett 1858-tól mostanáig a fentnevezett társulat.

Azonban távol legyem tőlem, mintha én a kassai Szent-Erzsébet-társulat eddigi működésének bírálójául akarnék fellépni, sokkal csekélyebb vagyok, mintsem azt tehetném; különben is ott, hol tettek beszélnek, a szavak elnémulnak.

Ami ez ügyben a tollat kezembe adta, az inkább hála s elismerés, melylyel tartozik minden igaz keresztény s magyar társulatnak, főleg pedig nagyméltóságú elnökének, hogy Magyarország épületeinek egyik legremekeljéből, a kassai székesegyházat, melynek minden darab köve egy-egy lap édes hazánk multjából, a végenyészettől megmentette.

Mielőtt az említett társulat által tett nagyszerű javításokat előtűntetném, előlegesen meg kell jegyznem, hogy a javítás alá vett Székesegyházon 500*) viharos évek pusztító nyoma áll.

(Vége következik).

A bálokról és még valamiről.

Kassa, 1865-iki febr. 1.

Mióta báljainkról a régenten szokásos megjegyzések helyett, a mostani kórságos divatot oly hűn kifejező észrevételeket használjuk, csak igen ritkán mulatunk jól, de soha anélkül, hogy valami kívánni valónk ne maradjon hátra.

Régenten ugyanis a bálokban uralkodó szellemet tekintve sikerült esetben — mihez csak szív kellett — nevezünk a mulatságot kedélyesnek; a mait pedig egészen a külfény szempontjából fogjuk fel és nevezük, ha sikerült, — mihez sok pénz kell — fényesnek.

Itt a különbség a régi és mostani idők, a régi és mostani mulatságok közt! Akkor a közös érdekek korszorába fűztek bennünket, s ha nem is volt mindenki rózsza vagy kamélia, de az örök-zöld még a hó alól is mosolygott; most kiki saját érdekét tartva szem előtt, kiválóan akar feltűnni. Csak a virágok tarkasága díszleg mulatságainkban, de az illat hiányzik.

Átalános panasz, hogy a mostani bálokban aránylag igen kevés a nők száma. Ezen legkevésbé fogunk csodálkozni, ha a nőknek abbéli nyilatkozatukat halljuk, hogy minden egyes bál öltözék minimo calculo 40 ftba kerül, s így sokan inkább jelennek meg egy bálban — fényesen; mint kettő vagy háromban — egyszerűen.

Ez is a kor szelleméből folyik. Hajdan hölgyeink megelégedtek azzal is, ha büszkék voltunk egyszerűségük, szépségük, kedvességükben; most többet kívánnak: ragyogóknak nevezetelni. A férfiakra hűvös hatással van mindkettő; de akkor szívből őszintén fakadtunk ki: mily kedves és mily szép; most önfelédten, bámulva kiáltunk: mily mesés ragyogásu! Akkor a férfiak szeretni tanulták a külsőt a belsőért, most a belsőt csak feltételezik, mert a pompa el-takarja.

Ez ideig három bálban mulattunk, melyeknek elsője és harmadika szép volt nemes czélja miatt, mind a

*) Építeni kezdték 1324. Róbert Károly idejében. Befejlesztett 1368 Nagy Lajos alatt. Henszelmán pedig Kassa városának német stílusú című könyvében, a kassai székesegyház építésének kezdetét a XIII-ik század közepére teszi. Ami legvalószínűbb is.

három szép volt; mert a mult érekeínél melegebb, barátságosabb szellem longte át, s mind a három szép volt, mert ösmerünk hölgyeket — tudunkra magasabb körből is — kik mind a háromban részt vettek anélkül, hogy 40 frtig kiköltötték volna magokat.

Egyszerűség már theoretice is szép, practice épen gazdagság. T-ó J-f.

Zemplénből.

Bodrogköz, jan. végén.

Mint örvendeztető jelenséget irhatom, hogy a Kis-Bodrogközön a népnevelés, meglehetősen lendületnek indult. — Leleszen 4 osztályu rk. iskola — hol a gk meglehetősen számú tanoncok is neveltetést nyerne, — a mostani helyettes plebános ntszt. Száraz Mihály úr buzgólkodása folytán, két tanító vezetése mellett, már megnyitott; — azonban nagyon kívánatos lenne egy külön leány-iskolát is létesíteni; mit különben a buzgó lelesziek, a volt kegyes földesurok főt. Répásy József jászói éseleszi prépost ő msága bőkezűsége, — a község részéről hozzájárulás által könnyen létre hozhatnának.

A Bodrogközön lakó görög egyesült katolikusok sem maradnak hátra a nevelés terén, ugyanis: Lelesz-Polyánban igen szép siker mutatkozik e téren. A mult évben tartott próba tétel alkalmával a kegyuraság képviselői, s a járási tisztviselők is megjelentek, és teljes megelégedésüket kifejezni szivesek valának — kiemelve különösen a segédtanító Valkovszky Eduard tanítói buzgalmat és ügyességét. —

Van még egy tárgy a mi megérdemli hogy nyilvánosan szóljunk róla; ez az utak melletti fák ültetése.

Nem emlitve a hasznót, a mi idő multával hátralanék, a fák ily módoni tenyésztéséből, — mi bizonynyal szép jövedelmet biztosítva a különben fa szűkét érző vidékeknek — de tekintve egészségi szempontból is, megérdemli hogy kiváló gond fordítassék e tárgyra, — a magas kormány intézkedésén nem mulik — valamint ezelőtt ugy ujjabban is sürgettetik a fák tenyésztése, — de még mindeddig — e téren semmi siker — a kerületi tisztviselő kiadja a helytartósági intézkedést, a nép holmi időtlen alaku fagyalyakat ki is ültet, — de evvel be van fejezve a fatenyésztési művelet, — a fák megfogamzásáról nevedkedhetéséről ily módon szó sem lehet, — hozzájárul a csintalanság, szövetkezve a gonosz-sággal, mi tönkre juttat minden igyekezetet! — Szerintem czélhoz vezetőbb volna talán kivetni egyes községekre bizonyos tért beültetés végett, ugy mint ez az utak csináltatásánál van gyakorlatban, — s azután a községek által fizetendő felügyelő folytonosan ápolná, öntözné, s gondját viselné a gyenge csemetéknek, — több gond és egy kevés költséggel célt érhetünk. A-y.

A kassai álarozos bálók.

I.

Rég kívántál már a kassai álarozos bálokról valamit hallani, fogadd tehát azok következő leírását.

Képzeld magadnak egy gyülekezetet a hon boldog s boldogtalan polgáraitól péle-méle össze hordva, nem mint az egyházakban az áhitatossági, hanem mint a színházakban a vígadási-vágy szellőjétől, és megint nem

egészen mint a színházakban nyerhető élvek végett, de ennél még több miatt, — mert midőn az egyházban a mint annak szent küszöbét a hívő állépte nemzetiségi és rang különbségéből kivételközve a tulvilági egyenlőség honpolgárává válik, — a mi a szegény lelkeknek mellesleg szolgálva nem kevés megnyugtatósára szolgál — ugy e bálokban is kiki különbség nélkül osztozhatnak az 50 krnyi potonnak nevezhető árért ugyan amához hasonló kiváltságban, csak hogy már itt valláskülönbség nélkül, a mit ugyan a színházakban is elérhet, azon különbséggel azonban, hogy ezekben a résztvevőt az ülő helyiségre nézve a pénzhatalom kérelhetlen zsarnoka korlátozza, holott e bálokban e részben sines különbség, szóval a vígadók a cosmopolitismusnak non plus ultráját ábrázolják, megengedvén hébe hóba a szegény halandónak, hogy lovászi valójából a királyok, és szakácsné, vagy konyhaleány lényéből az emberi társadalmi állás minden rétegein keresztül egészen a királynék álcáikhoz felemelkedve, magokat rövid időre hatalmaikba képzelhessék, sőt még színészi kiváltsággal élhetve e szerepeikben ügyességüket kitüntethessék, szabadván nékiek bár mi rangú és állásu jelenlétét megszólíthatni, s e földi Istenek szerepeikhez képest azok társaságába bele egyveledni; s mondhat van-e annál nagyobb szabadság, — igen fogod mondani: mit is ér e pünkösdi királyság! hiszen igaz hogy pünkösdi, de hát az élet maga nem pünkösdi-e? csak hogy ebben nyert szerepeinket kissé hosszabb de mind a mellett nyomorult rövidnek mondható ideig engedik folytatni, míg végre a függöny itt is legördül, és a rendező, szereplők burokjából kivételköz minden protestatiók daczárta, s ott vagy a hol voltál, vagy még annál lentebb . . . — no de félre ezen elmélkedéssel, tehát nem vagy e büszke, hogy a görögöktől kezdődő rómain egész mai korunkig terjedő civilizatio ehhez hasonló szabadalmaknak nem örvendezhetett, mert a római álarozos ünnepek ugy az olasz ujjabkori regátták s egyéb carneváli álarozos ünnepekkel, mennyiben ezek külfény, drága fogatok, gondolák és szolgálók által tündököltek a szegényebb sorsú halandónak a vetélkedésben nem kis korlátot szabának, holott mai napi bálainkban kissé, szorgalmasabban választott izlésteljes öltözék megbírható kissébb költséggel már megteheti az illusio hatását.

De erre megint azt veted elő: hogy lja ebben is csak kevés ragyobb városi halandónak van részvevő-tési módja, holott sok falusi s kis városi millionyi lakos abban nem részesülhet, erre az a feleletem, hogy önző lélek vagy . . . hát nem elégszel meg azzal, hogy sok testvér társaid örömeiben, bár ugyan csak képzeltileg te is osztozhatol, s hogy a kor e szüleményinek fentartása s terjesztése egy oly horderőt fejt ki, mikép abban a komolyabb észlelő a társadalmi dissonantiáknak a kívánt egy harmonia felé való gravitációját félre nem ismerheti.

De most kifogytam az időből s nem akarván egyúttal a szives vendégszerető szerkesztő ur ugy is szük-térű lapját más vendégei befogadása elől lefoglalni, azért képletem folytatását más időre halasztom.

Ujdonságok.

— A mára (szombat) kitűzött Jolán vagy a fekete sereg című eredeti új opera előadása — közbejött akadályok miatt — elhalasztott.

* Hétfőn február 6-án Szabó Pepi vendég-jutalomjátékául adatik: Iskola-kerülő, énekes vígjáték 2 felv. és Kösörületlen gyémánt. A jeles vaudeville-énekesnő, azon élvezetes estékért, melyekben már eddig is részesíté a színházi közönséget, megérdemli, hogy jutalomjátéka fényes eredményt mutasson. Ajánljuk a színházi közönség szives figyelmébe.

* A február 2-iki álarozos bálnak igen kis közönsége volt; nem is csoda, ha itt Kassán, hol majd minden második napra egy-egy bál esik — a test, a lélek s az erszény egyaránt kifárad.

TÁRCSA.

Magyar-szláv népdalok,

fordítá: Lehoczky Tivadar.

I.

Szállj el éj fellege,
Ébredj te szép alkony,
Hadd múlték el vele,
Mely gyötör — bánatom.

Zengj, zengj, szép csalogány,
Ott a zöld ligetben;
Ébresszen dallamod
Örömet szívmben.

Hej ez az én szívem,
Mint a kő oly kemény;
Fel nem vidítja azt
E földön élő lény.

Felvidtaná egy,
De az oly távol van;
Felvidtaná más is,
De nem tudja — hogyan.

II.

Éjszakúra szállást adtunk
Három szép festőnek,
Általok levéttetem én
Képet szeretőmmek.

Nálunk háltak, nálunk háltak
Épen három éjjel,
Levéttetem kedvesemet
Fekete szemével.

Fekete szem, fejjér arca,
Barna az ő haja,
Azt mondja az egész világ
Ez az ő fő bája.

Levéttetem hársfa alatt
Azt az ülő helyet,
Melyen szegény János velem
Oly sokszor enyelgett.

A kassai nagy napok.

Történeli beszély

P. Szathmáry Károlytól.

(Folytatás.)

IV.

Egy óra a boldogságból.

Bocskai mondhatni magára indult meg; csupán közelebbi rokonai és barátai s kisedet várainak Kerekinek, Szent Jobnak s Solyomkőnek őrsege volt vele. Szemben két német tábornok: Barbiani és Pecz Baptiszt.

De vele volt az igazság s a nemzet közlekedése; már Kerek alól szegényen vonulnak el ellenségei; 3000 hajdú-előbb a német seregben szolgáltak, miután fizetésök helyett Debreczen városának felpródatása ígértetik nekik, jobb szellemöktől ösztönözve, zászlója alá szegődnek s ezek segítségével néhány nap alatt győz, — az ellentábornokok egyikét Peczet is elfogva.

Győzelme lelket önt az eddig megdermedve volt hazafiak szívébe; nem sokára ezenként seregelnék zászlói alá; Katali Mihály első, ki Kallót feladva szép

* A kassai állandó színház egyik jeles tagja Erdélyi Sándor f. hó 11-én fog mint vendég először fellépni Lőcsén a Kétszeri társulatánál Armány és Szerelemben. Föllép továbbá Sheridan, Csapodár, Szövetségesek, Ördög és a párizsi vak nő, sat. kitűnő új darabokban, s így a lőcsei közönséget előre is élvezetes estékről biztosíthatjuk.

* Ungvár-ról írják nekünk, hogy a holnap február 5-én tartandó casino-egyleti táncvigalom nagy részvétnak fog örvendeni, nem csak a vidékiek, de még a szomszédmegyeiekből is többen megjelennek ezen jótékony célú táncmulatságon. — Sajnos, hogy a kiját-szandó tárgyak beküldésénél nem mutatkozik a kívánt eredmény.

— A s. - a. - ujhelyi nőegylet javára rendezett zene-estély 45 frt. 25 kr. tiszta jövedelmet hozott, — ugyanezen derék egylet még egy ily zene-estélyt fog rendezni e farsang folytán valamely jótékony célra.

— V ar a n n ó n január 27-én veszedelmes összekocczanás történt. Két izraelita ugyanis a fentnevezett napon a helybeli rabbinus előtt összepörölvén, az egyik a másikat elkövetelt gorombaságai miatt úgy vágta arczon, hogy rögtön göresóktól megkapatva földre rogyott. Erre a rabbinus, látva a szerencsétlen zsidót, annyira megijedt, hogy most ő esett a földre; a szegény öreg a szél ütötte meg, és ennek következtében még az nap el is halt. A baj okozója, egy helybeli zsidó, szélnek ugrott. Tragicus eset.

* Szepsi levelezőknek azon állítását, hogy ott alig lézeng néhány magyar lap, megczáfolják. Ezen czáfolatból kitűnik, hogy Szepsibe már eddig el is 20 magyar lap jár. — Tisztelet a lapírtó uraknak!

Vegyes hírek.

— A magyar akademia igazgató tanácsa első elnöknek első helyen újra Desselffy Emil grófot, másodélnöknek pedig első helyen báró Eötvös Józsefet terjesztette fel.

* A Kisfaludy-társaság igazgatója Arany János leköszönvén, az igazgató ideiglenes vezetése a társaság titkárára Greguss Ágostra bízott. — Új tagokul megválasztottak: Szemere Miklós, Pákh Albert, Szigeti József.

— A Marmaros-Szigeten alakított szándékolt takarékpénztári részvénytársulatnak alapszabályai oly meghagyással érkeztek le a m.-korlátottság részéről a magyar kir. helytartótanácshoz, hogy azokat az időközben szerkesztett, s annak idején általunk olvasóinkkal ismertetett minta alapszabályok szerint átídomítván, folyamodókat egyszersmind értesitse, miként semmi nehézség sem forog fenn, hogy az új alapszabályok szövegének megállapítása, illetőleg a minta alapszabályokban előforduló hézagoknak kitöltése alkalmával a számszerinti egyes tételek, s különösen a részvények értékére nézve azon elvek és határozatok követtessenek, melyek a társulat által bemutatott és ott helyreigazított alapszabály-tervezetben foglaltatnak. — Ami azonban az alakító azon óhaját illeti, hogy a takarékpénztári üzlet mellett zálogházi üzletek is helyt foglalhassanak, eziránt megjegyeztetett, miszerint a kérelem ezen pontjának tárgyalása a zálogházi üzletekre vonatkozó s az említett udvari rendelvénnyel előirt mintához képest szerkesztett külön alapszabályok bemutatásától tételeztetik fel.

sereggel csatlakozik; Barbiani futva fut s Felső-Magyarország keleti része Bocskai kezére jut.

Kassa e rész fővárosa és ekkoriban fő erőssége, mely kaput zárt Barbiani előtt, a győzelmes magyar hőst öröm riadással fogadja.

Erdélyben Gyulafi egymásután veszi be a várakat; egy fél év alatt Bocskai Erdélyi fejedelem; a második fél év alatt fegyvereit Bécsig viszi, s két korona birtokába jut, a nélkül, hogy valamelyiket fejére tenné.

A következő évben már sikerül neki a nemzetnek a bécsi békét szerezni, mely az ország vallásos és politikai szabadságát biztosítja.

Ennyit akart és nem többet; célját teljesen elérte. De az országnagyok többet akartak. Szerették volna e nagy szellemi tulajdonokat, önzellen hazafiúságot egyenes utódrá szállítani.

Maga Kátai, ki most már mint kancellár állt fejedelmi barátja mellett, több ízben folhozta ezt.

A fejedelem hallgatott; néha fejet csóvált; de végre maga is belátta, hogy véletlenül bekövetkező halála új zavarokba ejtené az országot. Most másfél év múlva gondol neje utolsó kívánságára.

Egy napon a kancellár újra felhozá a fejedelem

— A pest-losoncz-besztercei vas-pálya alapszabályai, mint a hivatalos lapok értesülnek, legfőbb helyen jóváhagyattak, minthogy pedig a társulat székhelyeül Bécs van kitűzve, az ügy végleges elintézése a cs. k. államminiszteriumnak engedtetett át.

† A váltó pénz forgalma m. é. december végén hivatalos jelentés szerint 3,613,677 forintba rugott.

* Offenbach, a híres operett-író, mint Párisból írják, nyomtalanul eltűnt.

— Galaczon magyar olvasó-egylet alakult Czelder Márton munkássága folytán.

— Nyiregyházán is gözmalom föllállításán fáradoznak, mi végre ezer részvényt szándékoznak kibocsátani 200 forintjával. Egyelőre 80 részvény van aláírva.

— Bécsben legközelebb oly ember fogja magát produkálni, ki kéz nélkül jött a világra, mégis varr, ír, zenél stb. E szegény esonka kitesz hát sok dologkerülő emberen, a ki két ép kézzel se tudja megkeresni kenyerét.

— Londonban egy gazdag kereskedő halt meg nem régiben. Végredelele érdekes pontjai közül egy így hangzik: Kívánom, hogy az orvosok halálom után fölbontsák hullámát s szorgosan megvizsgálják, — mivel tudni akarom: mi okozta halálomat? Kár hogy arról is nem rendelkezett, ki vigye meg neki az eredményt a túlvilágra.

— Pium desiderium. Egy családapa fölkéri a „Honban a magyar gazdasszonyokat,“ ragadják meg a magyar divat fölötti kormánybotot, s hassanak az olcsóbb női viselet érvényesítésére, mivel a lányok mai költséges piperzésére, ha bálba akarnak menni, sok család anyagi állását megrendíti.

— A Párisban 1867-re tervezett világkiállítás ügyében elhatározták, hogy a palotát Párisban valószínűleg a Mars-mezőre építik, némelyek a hadastyánok palotáját említik, ez azonban valószínűtlen. — Az épület költségei 18 millió frankban állapították meg, melyet nyilvános aláírás útján a főváros és az állam egyenlő részletekben fedezne.

Irodalom.

— Megjelent Heckenastnál és beküldetett szerkesztőségünkhez:

Szent László. Történeti költemény, írta Garay János. 2 kötet 1 frt. 40 kr.

Magyar író külföldön, írta Szent-Katolna. 2 kötet 4 frt. 50 kr.

Ember kirat, írta Józsi Miklós. 2 kötet 1 frt.

Milyenek a férfiak? Elbeszélések, írta Jókai Mór. 1 kötet ára 1 frt.

* Szalay „Magyarország Története“ folytatásával a Szalay-gyermekek gyámja báró Eötvös József és a munka kiadója Lauffer Vilmos urak Thaly Kálmánt bízták meg.

— A budapesti „Ellenőr“ 1-ső füzeté sok baj után kijöven sajtó alól, az illető aláírási ívek mielőbbi beküldését kérem. Azon t. gyűjtők, kik legalább 5 aláírást küldenek be, 1 tiszteletpéldányt kapnak s oly

házasságát. Bocskai ezúttal nem rázta fejét, hanem szeliden mosolygott

— Nem sokára fogsz erről hallani. . . Régi ismerős közleg felénk.

— Régi ismerős?

— Igen igen. Nem tudod-e a régi magyar közmondást: minden oda tér a honnan kiindult.

— S mennyiben érdekl ez Nagyságod házasságát?

— Nevezz csak úgy mint régen. Most barát vagyok és nem fejedelem; s ez épen baráti ügy. Ez házasságomat épen közletről érdekl.

— Melyik fejedelem házánál tettél lépést? A Báthoriak, Zápolyák Lengyelország felé tekintettek. Zsigmond épen a császári udvarban talált arát.

— És én — mond mosolyogva a fejedelem — az öreg Varkocs házánál!

— Ah, mit mond Nagyságod? — kérdi Kátai. Ez lehetetlen! Ily dologhoz az országnak is van köze.

— Az én szívemmel? — Azt merőben tagadom. Én szabadságot adtam az országnak; s az ország nem veheti el szabadságomat tőlem, mondja nemes méltó-

megrendelést is tehetnek, miszerint csak a példányok megküldésével történik a fizetés postai utánvétel mellett.

VAHOT IMRE.

— Megjelent a Sárospaki füzetek X. szállítmánya következő tartalommal: A filozofia és isten fogalma Perla ky Sándor. — A sárospataki főisk. tanárai életrajza. — Emödy Dániel székkfogalója. — Könyvismertetés. — Egyházi beszédek. Robinson nyomain Révész Imre. — Köznapi imák, írta Filep Mihály. Száz Károlytól. — Das Charakterbild Jesus dr. Dan. Schenckel, G. L. A reform. énekes könyv. Erdélyi János. — Kőlesei emléke. P. Birálatra bírálat Nyilas Samu. — Vezérkönyv a ref. ének tanit. A. J. — Évzáró beszéd Nastok Gábor. — Beszéd Szatmárott, Bartok Gábor. — Értesítés Erdélyi János. — E derék folyóirat előfiz. ára egész évre postán 6 frt. fél évre 3 frt. háztól elvitetve 5 frt. és illetőleg 2 frt 50 kr.

Színház.

—r- Szerdán február 1-én adatott: „Marsca az ezred leánya“. Szabó Pepi igen jó Marsca volt, ő nem annyira énekeivel mint játékaival tudja megnyerni a nézők tetszését. Bethlenfalvi (Tűzes Antal) egy kissé kevesebb bárgyúsággal kifogástalanul játszott volna. Balogh Károly (Skulteti), Balogh né (Pataklyvnyé), Vincze (Simonfi) jól megfeleltek szerepöknek, de Balogh György Kommodi udvarmestert a szó szoros értelmében elejtette. Ő nem tud különbséget tenni a pedant és a burleszk komikum között, s épen ebből látszik, hogy neki csak is gasperli szerepek valók. Kommodi Szabó tökéletesen adhatta volna, s esedőlnak kéh, hogy az ily szerepeket, melyekben föltűlmutatlan, oly színészre bizza, a kinek a finomabb komikumról még csak fogalma sincs. Megérjük még azt is, hogy ma-holnap Tárait (Végredelele) és Ferdinándot (Ármány és Szerelme) szinte Baloggal fogják játszani. Balogh György a Szerdahelyi-féle szerepekben is szeret debutirozni, pedig az ő szerepköre egyedül a burleszk komikum, s ajánljuk neki, hogy azon túl ne is keressen babérokat, mert más valamire talál. Szabót a közönség mindig igen szívesen látja a színpadon; miért nem igyekszik tehát saját szakmakörében az előadások érdekét emelni? — Nagy közönség.

—g- Csütörtök febr. 2-án: „Egy nő törvény-széki pecsét alatt“ egyfelvonásos vígjáték Papp Miklóstól, e színpadon először. Egészben ez ujdonság sikernek örvendett, mind helyes kivitele, mind pedig a szerző azon tréfás gondolata folytán, melylyel a kedveséhez akarja ellen történt nappali eljegyeztetését panna-szolni jött leánykát, atyja elől épen azon szekrények egyikébe bujtatja, melyeket ez, mint hagyatéki gondnok, egy törvényszéki írnok — esetleg épen a nem kívánt jegyes — kíséretében törvényesen lepecsételni jött. A gondolat már magában igen mulattató és mindvégig vidor kedélyben tartá a közönséget, s fölöslegessé tevé azon — talán nem egészen a szerző szándékából eredt nyomtatékozásokat, melyekkel Golyóbis és Szark

sággal a fejedelem. Pár hét előtt tudósítást kaptam róla, ő még most is szép; atyja halála után egy alföldi nőronkonához vonult, s nem fogadott el férfit látogatót soha. Nem kétkedem, e napokban itt kell lennie. De ez titok az én államtitkom — rekeszti be nyájasan és ujját szá-jára téve; senkinek sem szabad hallani e dologról. Is-ten veled!

A fejedelem belső szobájába távozott s Kátait oly állapotban hagyta ott, minőben Lóth atyánk hagyhatta feleségét. Valódi sóbálványnya változott.

Itt kettő egyszerre fenyeget! — mondja végre le s fel járva a teremben. A régi dolgok felfedezése, s hogy a szép Margitot végre is a más karjában lássam. E szerint el van vetve az ő sorsa. Az ég látta, hogy e kísérteteknek ellene szegődtem s pedig egy pár kastély ré-ám is férne; de már így az egész csak életmentés, csak önvédelem!

* * *
(Folytatása következik.)

urak folytonosan a galleria felé coquettizáltak. Szarka (Balogh Gy.) és Golyóbis (Berzsenyi) különben jól játszották szerepeiket, kivéven hogy öltözékekkel — mi azonban nem az első eset — a vasút- és Bors uron is látható, új magyar divat korában anachronismust követtek el. — Nem keressük ma már a komikumot egy furcsa kalapban, orrban, vagy egy tarka nadrágban; — egy jól költött, és egy természet után híven tanulmányozott, heyesen játszott komikus alak sokkal erősebb hatást fog tenni, mert igazat vagy valószínűséget rejt, és ez a mai jobb ízlésnek inkább megfelel. Szabó Pepi k. a. igénytelen szerepéből többet nem csinálhatott. Ugyanez áll aránylag Krasznáról is. — Balogh K. (Bors) a darab végén kissé hidegen játszott, mi a különben is hanyagul szerzett befejezést még inkább gyengít. — Az erre következett Offenbach operettjében „Tiz leány és egy férj sem” az első helyen a vendégszereplő Szabó Pepi k. a. mint Sidi veszi igénybe figyelmünket. Ismét láttuk őt szakszerepében, melynek köréből kifelé törekednie vétek, melyben ő kedélyes, vig, csintalan és hajlékony gratias játékaival nem csak kipótolja azon hiányt, melyet hangján az idő javítani elmulasztott; de sőt annyira betölti azon helyet, hogy párját alig találjuk, és így csak fájdalmasan emlékezett arra, a mink nincs. (t. i. egy jó Vaudeville énekesnőnk.) — Nem hallgathatjuk itt el meglepetésünket, midőn Gerecsnét a közvitézek sorában megpillantottuk, s csak teljes elismerésünket nyilvánítjuk az

olyan művésznő iránt, a ki annyi önzéltelenséggel szolgál művészi munkájának zászlója alatt, hogy ha kell, önkényes közvitéznek is beáll. — Szabó — az apa — és Gerecs — Páris — főként a duettet igen precíz énekelték; öltözetükben szinte találkozott a 18-ik század eleje a 19-ik század végével. Gerecs igen szép Páris, holott éppen az ellenkezőnek kellene lennie. — A többi művészemények közül kiemelendő a Gerecsné és Parázs M. által ismételtetve énekelt tirol dal: „Wenn in da frua“, — és Schinek Jozefa az olasz áriában, melyet szépen énekelt. — Balázs Ilka, szabályszerűen, s igen kedvesen szavalt, s Malossy L. — mint mindig — ma is gyönyörűen táncolt.

— Pénteken febr. 3-án Szabó Pepi k. a. fölléptel Vicomte de Letorieres. A bírálatot helyszűke miatt nem adhatjuk. — Kis közönség.

— Szombaton Truobadour, opera.

Szerkesztői posta.

— Egy sárosinak. Lehet-e az kívánni, hogy a szerkesztő oly közleményért vállaljon felelősséget, melynek írója magát megnevezni sem akarja. Nem közölhetjük.

— Ugyanezt üzenjük mindazoknak, kik névtelenül küldenek be hozzánk egy vagy más nemű dolgozatokat. A ki mit ír, ne szegyelje érte magát.

— F. G.-nak Velézre. Szívesen elintéztük. Az eredményről gyors tudósítást kérünk.

— R. G.-nak Pesten. A levél elkésett. Az Ifjú ság lapját nem kaptuk.

— K. L.-nak Eperjes. Becses közreműködéséért fogadjuk hálás köszönetünket. — Kérjük a folytatás mielőbbi beküldését. A lapot megindítottuk.

GAZDASÁG és ÜZLET.

Kassa, február 4-én. Időjárásunk minden nap változó, a múlt napokban esőzött, tegnap fagyott, ma halmaz, szánutunk van. — A kereskedelmi forgalom pangásban van, kis hetivásár. Az élet ára következő: Buza köblönként 4 frt. 80 kr. — 5 frt. 40 kr. — Rozs 2 frt. 80 kr. — 3 frt. — Tengeri 2 frt. 40 — 60 kr. — Árpa 2 frt. 20 — 30 kr. — Zab 1 frt. 40 — 50 kr. — Szesz itczénként 16 — 16½ kr.

Ungvár, február 2-án. Ma az ünnep miatt nem volt hetivásárunk. — Időjárásunk kellemetlen nedves, ködös.

Gátszecs, február 2-án. A múlt hó 29-étől az eső folytonosan esik, a sűrű köd miatt alig látni néhány lépésnyire. Mai hetivásárunkról következő árak vannak feljegyezve: Buza köblönként 4 frt. 80 kr. — Rozs 2 frt. 90 kr. — Tengeri 2 frt. 80 kr. — Árpa 2 frt. 40 kr. — Zab 1 frt. 50 kr. — Passzuly 6 frt. — Lenese 7 frt. — Kása 6 frt. 40 kr. — Burgonya 1 frt. 60 kr. — Széna mázsánként 1 frt. — (A szesz árát is kérjük rendesen följegyezni. Szerk.)

Hivatalos értesítő.

Arverési hirdetmény.

24. t. k. sz.

Kassa szabad kir. város törvényszéke, mint telekkönyvi hatóságnak f. é. január hó 17-én 24-ik szám alatt kelt végzése következtében ezennel közhírré tétetik, miszerint Lepage Emilnek 1067 frt. 67½ kr. és járuléka iránti végrehajtási ügyében Alexy Lajos, kassai puskműves fele részben tulajdonához tartozó, 533 ö. r. és 321. h. r. számok alatti háznak második becsáron alóli árverezési határnapul f. 1865-ik évi márczius hó 16-ik napjának d. e. 10 órája a városi telekkönyvi hivatal helyiségében kitűzetik.

Az árverési feltételek a városi telekkönyvi hivatalban a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865-ik évi január hó 31-én.

Klestinszky László,

törvénykezési tanácsnok, mint kiküld. végrehajtó bíró.

777. sz. Kassa sz. k. város köz. tanácsától.

Hirdetmény.

Miután a törvény szerint fennálló fel- szőlamlási bizottság az 1865-iki hadkiegészítéshez koruknál fogva kötelezett egyének folyamodványait megvizsgálta; ennél fogva ezen bizottságnak a legfelsőbb hadkiegészítési törvény értelmében hozott döntvényei azon hozzá- tétellel juttatnak köztudomásra, hogy mindazok, kik a hozott végzéssel nincsenek megelégedve, a hadkiegészítő törvény 30-ik §-a értelmében a megengedett vagy megtagadott fölmentés elleni közbe- szólásokat mitől számított legfőbb 14 nap alatt a nagyméltóságú magyar kir. helytartótaához intézhetik, és azokat a városi tanácsnak beadhatják; fellebezé- seik azonban halasztási erővel nem bírnak.

A határidőn túl bementett felmentési igények tekintetbe nem fognak vétethetni.

Kelt Kassán 1865-ik évi február 1-én.

Kiadta

Aranyossy Gejza, h. jegyző.

Hirdetmény.

2466. sz.

T. K.

Abaujmege törvényszéke által ezennel közhírré tétetik, mikép: Groszmann Abraham kis-ida lakosnak Janitor János kis-ida telkes elleni perben fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt, és összesen 652 frt. 50 kr. o. é. megbe- esült Kis-Ida községben telek- könyvi 41-ik számú ivben foglalt ingat- lanaira a helyszínen tekintetes Dióssy János I. alszolgabíró ur által megtartandó bírói árverés megrendelttven, an- nak foganatosítására f. 1865. évi márczius 6-ik napja mint első, és f. 1865-ik évi április 6-ik napjának minderkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tuzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsáron alól el nem fog adatni, és hogy az árverési fel- tételek valamint a telekkönyv és bees

azon ideig bármikor az árveréssel meg- bizott szolgabírónál megtekinthetők. Kelt Kassán 1864-ik évi december 29. tartott megyei törvényszéki üléséből.

Kunseh Gábor,
m. alispán.

Arverési hirdetmény.

706. sz.

Kassa sz. kir. város törvény- széke mint telekkönyvi hatóság rész-ről ezennel közhírré tétetik, miszerint Arany Józsefnak nevével közösen birt Kassa városa mint felperesnek, nevezett Arany József alperes elleni 431 frt. 50 kr. s járuléka erejéig végrehajtás alá vett 208 o. é., és 1212 h. r. sz. a. 3981 frt. 61 kr. becsült ház 1865-ik évi febr. 16-ik napjának d. e. 10 órája a városi telekkönyvi hivatal helyiségében nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek eladandó lesz.

Miről a venni szándékozók azon meg- jegyzéssel értesítettek, miszerint az ár- verési feltételek a telekkönyvi hivatal- ban megtekinthetők.

Kelt Kassán 1864-ik december hó 30-án tartott városi törvényszéki mint telekkönyvi hatósági ülésből.

27

a. v. b.

A nagyméltóságú királyi helytartóta- nácsnak e. f. évi január hó 4-én 100744 sz. alatt kelt intézménye által a kassai állami vizsgáló-törvényszék új- ból átalakítottván, ebbeli működését alól- írtottnak elnökölte alatt a folyó évi ja- nuár hó 19-én megkezdette.

Miről az elméleti bírósági államvizgá- latnak magukat alávetni kívánó és Kas- sán, Debreczenben és Sáros- Patakon jogtanulmányukat érvénye- sen végzett tanulók azon megjegyzéssel tétetnek tudomásba, hogy vizsgálatra bo- csájthatás iránt kellőleg felszerelt kérvé- nyek az alólírott elnökségnél benyujtan- dók lesznek.

Kelt Kassán január hó 19. 1865.

Liptó sz. andrási Andreász- ky Miksa, cs. k. pénzügyi fő- ügyész, föltanácsos és a kassai államvizsgálati bizottság elnöke.

Magán hirdetések.

Hirdetmény.

A Schaffer Ferdinánd esődhitelezői választmányának ujalagos határozata foly- tán alólírott által közhírré tétetik, misze- rint a esődtömeghez tartozó bolti árak elárvereztetése, nem f. év február 1-ő, de f. év február 15-ik napján veendi kezdetül.

Kassán január 28. 1865.

Viczmány Ödön
tomeg gondnok.

Werfer károly könyvnyomdája Kassán.

Biztosítási értesítés.

Alólírt országos főügynökség tisztelettel jelenti, hogy a társaság főügynökségét Kassán

t. Schönhofer Károly ur visszalépése folytán a f. hó 1-től

t. NOVELLY SÁNDOR

urra Kassán ruházta által.

Kelt Pesten 1865-ik évi februárban.

Az adriai biztosító társaság

országos főügynöksége Pesten

Galgóczy. — Konn.

A fennebbi értesítésre hivatkozván, alólírt mint az 1838-ik óta fenálló (jelenleg 12 millió főt haladó biztosítási tőkével rendelkező) adriai biztosító társaság (Riunione Adriatica di Sicurtà) immár kinevezett ügynöke, tisztelettel ajánljok a t. közönségnek biztosítási feladományok elfogadására a következő bizto- sítási ágakban:

- Tűzkárak ellen, lak- és gazdasági épületek, gyárak, készletek baromállo- mány sat. biztosítását illetőleg.
- Szállítványokban szállítás közben eshető elemi károk ellen.
- Jégek ellen.
- Ember élet-biztosításra, tőkék, nyugdíjak, életjáradékokra nézve, melyek a biztosítottak vagy életében vagy halála esetére fizetnek, és pedig a társaság nyereiményében részvétellel vagy a nélkül.

Gyermekek részére ellátási tőkék, melyek bizonyos előre kitűzött élet- korban fizetendők.

Katonaváltási összegek sat. sat. biztosíthatók.

Tervrajzokkal, nyomtatványokkal, valamint mindenféle értesítésekkel legnagyobb készséggel szolgálók. Kassán, 1865. februárban.

Novelly Sándor,

az adriai biztosító társaság főügynöke Kassán.

Jószág-eladás.

Báró Sággy Anna gróf Fáy Ágostonné örökösei gömör-, kis-hont- megyei kokavai, tiszólezi, és hacsavai, továbbá nó- grádmegyei udornyai, lónya-bányai, és buda-lehotai a báró Sággy jognak 1/3-dát tevő rész-jószáguk eladását megren- delvén, f. év február hó 22-én, 23-án, és 24-én meghatalmazottjuk Buja- novics Cajus a végelt Rimaszombaton a vármegyeház melletti nagy vendég- lőben mulatni fog; — venni szándékozók készpénzzel fizetés mellett az örök eladást vele azonnal eszközölni.

WERFER KÁROLY

könyv-, mű- és hangjegyekereskedésben Kassán,
felső Főutca, 342. sz. a. kapható

angol buffpapir borítékok száznak ára 55—65 kr., ugyszintén francia, rózsá, zöld, chamois és lilaszínű Damassé de luxe papirozt, a név kezdő betűinek ingyen domborkinyomatával ellátott 100 darabnak ára 1 frt 80 kr., 100 darab nyolczadrét francia levélpapiros 100 darab levél- borítékkal csak 1 frt, ugyszinté 100 darab látogatójegy dombornyomás- sal 1 frt 20 kr., 100 db nyolczadrét levélpapír finom tokban, a név kezdő betűinek ingyen nyomatával, 100 db borítékkal, 1 tuczet finom aczeltoll, 1 vonalzótt lap, 1 tolyyel, 1 rajzón, 1 darab spanyolviasz- nak és 1 üvegese Alizarintintának ára összesen 1 frt 75 kr. o. ért.

A LÖVÉSZEGYLETI BÁL

f. hó 8-án a társalgási egylet terében fog megtartatni.

Kezdeté 8 órakor. — Belépti díj 1 frt. o. é.

Jegyek előre válthatók: **Schalkház, Schiffbek, Koch Lajos, Hermann, Árdüser és Zemányi Részó** uraknál.